

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 grudnia 2016 r.

Poz. 7435

UCHWAŁA NR 22/1190/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 15 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

I. Stwierdza nieważność postanowień § 3 ust. 6 uchwały Nr XXVI/401/16 Rady Miasta Piły z dnia 25 października 2016 roku w sprawie opłaty targowej.

II. Stwierdza, że uchwała Nr XXVI/401/16 Rady Miasta Piły z dnia 25 października 2016 roku w sprawie opłaty targowej podjęta została z naruszeniem przepisów prawa wskazanych w uzasadnieniu.

III. Uznaje, że naruszenie prawa w pkt II ma charakter nieistotny.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 2 listopada 2016 r., Rada Miasta Piły, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, art. 15 ust. 1 i art. 19 pkt 1 lit. a) i pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.) oraz art. 47 § 4a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) wprowadziła opłatę targową, określiła dzienne stawki opłaty targowej, sposób jej poboru, określiła inkasentów i wynagrodzenie za inkaso.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła Przedstawiciela Miasta o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrywania na dzień 15 listopada 2016 r.

Rozpoznając sprawę w dniu 15 listopada 2016 r. Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 2 uchwały Rada Miasta ustaliła stawki opłaty targowej.

W § 3 uchwały zarządziła pobór opłaty na terenie Miasta w drodze inkasa, wyznaczyła inkasentów, ustaliła wysokość wynagrodzenia za inkaso oraz termin przekazania opłat przez inkasentów na rachunek Gminy.

W treści ust. 6 § 3 Rada Miasta postanowiła, że „*Inkasent dokonuje rozliczenia pobranych druków ścisłego zarachowania w terminie do dnia 20 stycznia roku następnego poprzez:*

- 1) *sporządzanie protokołów pobranych i wykorzystanych druków;*
- 2) *zwrot niewykorzystanych druków*”.

Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Stosownie zaś do art. 19 pkt 1 oraz pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Rada gminy, w drodze uchwały:

- określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie,
- może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej.

W ocenie Kolegium Izby cytowane wyżej zapisy § 3 ust. 6 uchwały zostały dokonane z przekroczeniem kompetencji określonych przepisami: art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz 19 pkt 1 i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Uwzględniając zasadę legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy administracji publicznej są zobowiązane działać na podstawie i w granicach prawa, należało uznać, iż wskazane wyżej i zakwestionowane przez Kolegium Izby regulacje aktu prawa miejscowego istotnie naruszają obowiązujący porządek prawny.

Postanowieniem § 2 ust. 1 Rada ustaliła wysokość dziennej stawki opłaty targowej, a więc postanowienie to należy odnieść do opłaty targowej pobieranej w trakcie całego roku. Jednak w postanowieniach § 2 ust. 2 ustalono niższe wysokości dziennej stawki opłaty targowej w miesiącach styczeń-luty. O ile wolą Rady było zróżnicowanie wysokości stawek opłaty targowej w poszczególnych miesiącach to należało to w uchwale wyraźnie zaznaczyć np. poprzez dodanie w § 2 ust. 1 wyrażenia „z zastrzeżeniem zawartym w ust. 2” lub określenie, że stawki w § 2 ust. 1 ustalono dla opłaty targowej w miesiącach marzec-grudzień.

Przepisy prawa miejscowego – a takim niewątpliwie jest uchwała w sprawie określenia wysokości stawek opłaty targowej – muszą być sformułowane w sposób precyzyjny i czytelny (zob. § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” - Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Akt prawa miejscowego powinien być zredagowany tak, aby był zrozumiały dla przeciętnego adresata. Z przepisów powinno wynikać, kto w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, aby ich adresat nie miał żadnych wątpliwości co do zawartych norm wyrażonych wolą uchwałodawcy, w tym przypadku co do wysokości ustalonych stawek podatku.

Wyżej wskazane postanowienia uchwały Rady Miasta Piły w sposób nieistotny naruszające przepisy art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, winny zostać doprecyzowane na najbliższej sesji Rady Miasta Piły.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze w zakresie pkt I przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska